

Arrest

nr. 77 106 van 13 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 17 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. GOVAERTS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché D. HANOULLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 15 augustus 2011 het Rijk binnen en diende op 5 september 2011 een asielaanvraag in. Op 28 december 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Indische nationaliteit te bezitten en een sikh te zijn afkomstig van het dorp Malpur, Nawanshar district. Uw vader zou sinds 17 à 18 jaar werkzaam zijn in Saoudi – Arabië. U zou in juni 2005 op de baan op weg naar of terug van school met uw motor door de politie zijn aangehouden nadat vier jongens van uw dorp aangehouden zijn omwille van illegaal wapenbezit. U zou na één dag ondervraging over uw contacten met die jongens en het feit dat de wapens naast uw velden gevonden werden dankzij bemiddeling van de dorpsraad zijn vrijgelaten. Op 25 juni 2005 zou u een tweede maal zijn aangehouden en ondervraagd en dit keer gedurende twee dagen. U zou onschuldig gepleit hebben en de andere gearresteerde jongeren als schuldigen hebben aangewezen. U zou door tussenkomst van uw familie en dorpingen zijn vrijgelaten. Twee jongens, B. S. (...) en K. (...), zouden uiteindelijk omwille van illegaal wapenbezit zijn opgesloten. U zou één week later bij uw tante in Punjab zijn gaan wonen. U zou vervolgens van 2005 tot 2010 op verschillende adressen in Punjab hebben verbleven. U zou uw studies via privé-onderwijs hebben verder gezet. In 2006 zou uw familie een paspoort voor u geregeld hebben. De politie zou van 2005 tot 2010 naar uw huis komen op zoek naar u. Uw familie zou besloten hebben dat u het land dient te verlaten en zij zouden uw reis geregeld hebben. Een smokkelaar zou u naar de luchthaven van Dehli gebracht hebben. In juli 2010 zou u alleen op legale wijze met uw paspoort en een onbekend visum met een onbekende luchtvaartmaatschappij naar een onbekend land zijn gereisd. In die luchthaven zou u door andere Indiërs zijn opgewacht. Zij zouden uw paspoort sindsdien bijgehouden hebben. Vervolgens zou u uw reis aan boord van een gesloten bestelwagen hebben verder gezet. U zou één jaar onder weg zijn geweest, maar nooit wist u waar u zich bevond. In augustus 2011 zou de smokkelaar u afgezet hebben in een sikh tempel in Sint-Truiden. U zou daar één dag verbleven hebben en vervolgens zou u kosteloos bij een Indiër in Sint-Truiden mogen inwonen. Zowel die persoon als de mensen in de sikh tempel zouden u aangeraden hebben asiel aan te vragen. U hebt op 5 september 2011 hier in België asiel aangevraagd. Sinds uw verblijf in België weet u niet of de politie nog naar u op zoek is. Via een vriend in India zou u uw rijbewijs en rantsoenkaart per fax op 13 december 2011 in België hebben ontvangen.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u India diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar India alsnog dergelijke vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de definitie van Subsidiare Bescherming zou lopen. In eerste instantie moet worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat de politie u in 2010 nog kwam zoeken met betrekking tot een incident dat dateert van 2005. Meerder malen gevraagd waarom de politie u zou zijn blijven zoeken, dient u zelf het antwoord schuldig te blijven (gehoorverslag CGVS, p. 14). Verder legt u vage verklaringen af over hoe vaak en wanneer de politie voor het laatst naar u op zoek zou zijn geweest (gehoorverslag CGVS, p. 14). U vergoelijkt dit door het feit dat u niet vaak contact had met uw familie (gehoorverslag CGVS, p. 14). Dit argument biedt echter geen afdoende verschuiving aangezien u wel kan zeggen dat ze in 2010 voor het laatst zijn langsgelopen (gehoorverslag CGVS, p. 14). Voorts weet u niet of uw familie geld aan de politie betaalde telkens ze langskwamen (gehoorverslag CGVS, p. 12). Eigenlijk kunt u in het geheel niet concretiseren waarom de politie in 2010 nog altijd naar u op zoek was (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Meer nog, u weet zelfs niet te vertellen of de politie u momenteel nog zou viseren (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gezien uw vage verklaringen rijzen er vragen over de geloofwaardigheid waarom de politie u nog in 2010 kwam zoeken. Hoe dan ook u kunt geen begin van bewijs voorleggen dat u door de politie werd gezocht. Rekening houdende met het feit dat de politie u gedurende 5 jaar trachtte aan te houden kan er verwacht worden dat er een zaak tegen u hangende is die kan worden gestaafd met juridische documenten. Wanneer u werd gevraagd naar documenten die uw vrees voor de politie zouden kunnen staven, wist uzelf niet welke documenten er van u konden verwacht worden (zie gehoorverslag CGVS, p 10). Het ongeloofwaardig karakter van uw vrees voor vervolging ten opzichte van uw autoriteiten wordt andermaal onderstreept door het feit dat u op legale wijze via de luchthaven van Dehli uw land hebt kunnen verlaten (gehoorverslag CGVS, p. 4). Geconfronteerd met het onlogisch karakter van het feit, dat u enerzijds door de politie wordt gezocht doch anderzijds legaal bent gereisd, beweert u dat het land verlaten in India geen probleem vormt (gehoorverslag CGVS, pp. 14 en 15). Deze stelling kan niet overtuigen en is geen afdoende verklaring waarom u als gezocht persoon zelf het risico nam om met eigen paspoort te reizen.

Wat betreft uw vrees ten opzichte van de gearresteerde jongens die misschien uit zijn op wraak omwille van uw verklaringen waarin u getuigde tegen hen dient er te worden vastgesteld dat dit enkel gebaseerd is op een vermoeden van uwentwege (gehoorverslag CGVS, p. 15). U weet überhaupt niet of deze personen al zijn vrijgelaten (gehoorverslag CGVS, p. 15). Daarenboven is het opmerkelijk dat u deze vrees ten opzichte van derden niet kenbaar hebt gemaakt bij het invullen van uw vragenlijst, hetgeen samen met iemand van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), werd ingevuld ter voorbereiding

van het gehoor op het CGVS (zie Vragenlijst dd. 05/10/2011 vraag 3, punt 4, 5 en 8 b), p. 3). Geconfronteerd met deze lacune stelt u aanvankelijk dat u niet mocht praten en u enkel kort op vragen moest antwoorden (gehoorverslag CGVS, p. 15). Gewezen op het feit dat u wel degelijk de kans hebt gekregen om ook deze vrees kenbaar te maken omdat er u specifiek gevraagd werd of u problemen had met medeburgers waarop u neen verklaarde, beweert u ook geen problemen te hebben gehad met andere mensen in tegendeel u werd geholpen (gehoorverslag CGVS, p. 15). Dit argument biedt geen afdoende verschooning. U had op dat moment ook de vrees ten opzichte van de gearresteerde personen kunnen aanklaarten aangezien zij onder de noemer medeburgers vallen.

Tot slot kan er ook weinig geloof worden gehecht aan uw reisroute. U beweert met uw eigen paspoort maar met een onbekend visum en een onbekende luchtvaartmaatschappij naar een onbekend land te zijn gereisd (gehoorverslag CGVS, pp. 4 en 5). U weet enkel dat het visum van een land was beginnende met de letter M (gehoorverslag CGVS, p. 4). Op de DVZ echter verklaarde u dat u niet weet of er een visum in uw paspoort stak (zie Verklaring dd. 05/10/2011, punt 21). Het is echter weinig geloofwaardig dat u niet weet met welke luchtvaartmaatschappij u bent gereisd terwijl dit meerdere malen tijdens de vlucht zelf wordt omgeroepen. Verder is het ook niet aannemelijk dat u niet weet in welk land u geland bent dit terwijl u door Indiërs werden opgewacht aan wie u dit had kunnen vragen (gehoorverslag CGVS, p. 5). Het is ook zeer bevreemdend dat de smokkelaar u geen verdere informatie zou hebben gegeven over deze essentiële gegevens zoals type visum en land van bestemming aangezien u door deze lacunes tijdens een grondige controle direct tegen de lamp zou zijn gelopen. Verder is het zeer merkwaardig dat u gedurende één jaar gereisd hebt, alvorens in België aan te komen, zonder ooit te weten waar u verbleef (gehoorverslag CGVS, pp. 5 en 6). U verklaart op de zetel van het CGVS dat de smokkelaar u uiteindelijk in augustus 2011 in een sikh tempel bracht en u meedeelde dat u in Engeland bent. Echter direct in de sikh tempel werd u meegedeeld dat u niet in Engeland bent maar in België. Op aanraden van de mensen in de sikh tempel alsook de persoon bij wie u daarna in Sint-Truiden verbleef, hebt u vijftien dagen later asiel aangevraagd en dit op 5 september 2011 (gehoorverslag CGVS, pp. 6 en 7). Bij de DVZ echter beweerde u dat u pas in september 2011 in België bent aangekomen (zie Verklaring dd. 05/10/2011, punt 35 reisroute). Gevraagd waarom u nog veertien dagen gewacht hebt alvorens asiel aan te vragen, vergoelijkt u dit aanvankelijk door te stellen dat u niet eerder op de hoogte was van de asielprocedure (gehoorverslag CGVS, p. 7). Gewezen op het feit dat deze stelling niet afdoende is aangezien u direct opgevangen werd in sikh tempel en indien u bescherming nodig acht dit direct had moeten doen, beweert u dat u ook bang was, maar dat u mensen die ook asiel hebben aangevraagd ontmoette dewelke u geruststelden en zeiden dat u asiel moet aanvragen (gehoorverslag CGVS, pp. 7 en 8). Hoe dan ook het feit dat u niet onmiddellijk in België asiel heeft aangevraagd relativeert de ernst van uw ingeroepen vluchtmotieven. Tot op heden legt u ook uw eigen paspoort niet neer waardoor uw ware reisweg niet kan worden gecontroleerd.

De door u neergelegde documenten, namelijk uw rijbewijs en rantsoenkaart, hebben enkel betrekking op uw identiteit een gegeven dat hier niet ter discussie staat. In de marge dient wel nog te worden aangestipt dat het zeer bevreemdend is waarom u op de DVZ beweerde dat u in India geen documenten had (zie Verklaring dd. 05/10/2011, punt 21) om vervolgens pas op 13 en 17 december 2011 deze documenten via een vriend naar u te laten doorfaxen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Bij de uiteenzetting van het middel blijkt dat de verzoekende partij opkomt tegen de inhoudelijke motieven van de bestreden beslissing en wil dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de feitelijke beoordeling overdoet. Hij voert dan ook de materiële schending aan.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.2. Verzoeker verklaart India te hebben ontvlucht omdat hij er werd geïdendeerd door de politie, die hem verdacht van illegaal wapenbezit.

3.3. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legde echter geen originele identiteitsdocumenten met foto neer ter adstructie van zijn voorgehouden identiteit, maar enkel faxkopieën van een rijbewijs en van een rantsoenkaart. De Raad hecht echter geen geloof aan faxkopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135) en die bovendien geen identiteitsdocumenten zijn. Dat verzoeker zijn identiteit niet genoegzaam aantoonde klemde temeer nu hij evenmin zijn reisweg aantoonde, noch wanneer hij in België arriveerde en zijn verklaringen inzake zijn reisweg naar Europa geenszins overtuigen. Verzoeker zou in juli 2010 India verlaten hebben met zijn eigen paspoort, dat zijn familie voor hem reeds in 2006 had laten aanmaken om redenen die verzoeker onbekend zijn. Vervolgens zou verzoeker aangekomen zijn in een hem onbekend land, waar zijn paspoort hem werd afgenomen, en vervolgens zou hij gedurende een jaar lang hebben rondgereisd langs locaties die hem eveneens onbekend zijn, tot hij in augustus 2011 in de Sikhs-tempel in Sint-Truiden belandde, waar hij werd opgevangen door landgenoten, en vervolgens vijftien dagen later asiel aanvraag (gehoorverslag CGVS, p.4-7).

3.4. Voor zover verzoeker zijn land van herkomst ontvlucht omdat hij nood heeft aan internationale bescherming, doch na aankomst in Europa er eerst een jaar lang rondreisde alvorens hij deze internationale bescherming kon aanvragen, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij dit uitvoerig kan toelichten. Het is dan ook onaanvaardbaar dat verzoeker een jaar zou hebben rondgereisd in Europa doch niet verder kwam dan *“ze brachten me naar verschillende plaatsen en hij zei altijd dat hij me vandaag zal laten aankomen maar dat gebeurde nooit”*, zelfs niet weet met wat voor visum hij reisde, in welk land hij arriveerde en welk traject hij vervolgens gedurende een jaar aflegde alvorens in Sint-Truiden te arriveren. Verder ziet de Raad evenmin in waarom verzoeker beroep diende te doen op een smokkelaar, die aan zijn familie *“veel geld hebben gevraagd”* (gehoorverslag CGVS, p.8) om legaal met zijn eigen paspoort te reizen, laat staan aan hem zijn paspoort zou afgeven. Aldus kan verzoekers voorgehouden reisweg niet overtuigen, noch zijn bewering geen identiteitsdocumenten te kunnen voorleggen, wat zijn algehele geloofwaardigheid onderuithaalt en een negatieve indicatie inhoudt voor het asielrelaas.

3.5. Verzoeker steunt zijn asielaanvraag op problemen die hij in 2005 zou hebben gehad met de politie, die hem verdachten van illegaal wapenbezit. Verzoeker legt echter niet het minste bewijs neer van zijn voorgehouden problemen, niettemin hij gearresteerd werd. Verzoeker voert aldus slechts blote beweringen aan die bovendien louter hypothetisch zijn en niet geobjectiveerd kunnen worden. Verzoeker verklaarde dat twee jongens in deze kwestie door de politie werden betrapd op het verstopten van verboden wapens. Ze werden gearresteerd en vervolgd doch verzoeker brengt geen elementen aan waaruit kan blijken dat ook hij door de politie werd geïdendeerd, temeer nu hij de steun genoot van de dorpsraad die *“wisten dat ik niets verkeerd had gedaan en ik gewoon studeerde”* (gehoorverslag CGVS, p.12). Bovendien wijst de commissaris-generaal er terecht op dat verzoeker vage verklaringen aflegde inzake de tijdstippen en de frequentie van de bezoeken aan zijn huis door de politie, die ook na vijf jaar nog naar hem op zoek zouden zijn. Verzoekers asielrelaas komt voor als een aaneenschakeling van loutere, loze beweringen.

3.6. Verzoeker voert aan dat hij aan de hand van *“bijkomende stukken, nl. twee verklaringen onder eed (zgn. affidavits) aantoonde dat de politie nog steeds naar hem op zoek is.”* De Raad stelt echter vast dat verzoeker nalaat deze bijkomende stukken waarvan gewag wordt gemaakt in het verzoekschrift, neer te leggen. Ook ter terechtzitting worden geen bijkomende stukken, noch identiteitsdocumenten neergelegd.

3.7. Verzoeker beperkt zich verder in het uiterst summiere verzoekschrift tot het louter bevestigen van zijn asielmotieven. Als dusdanig wordt er evenmin afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongelooftwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.8. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Daargelaten de vaststelling dat verzoeker geen enkel begin van bewijs aanbrengt van zijn vervolging wegens illegaal wapenbezit, verduidelijkt hij hoe dan ook niet dat deze ingegeven is door één van de vijf redenen vermeld in het Verdrag van Genève.

3.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK